

S A N G T I L S Y N Ø V E S 6 0 - Å R S F E S T

2 3 . 1 1 . 9 6

Melodi: Julekveldsvisa

Nå er det kun en måned til julekveldens fred,
og vi er alle samlet på dette gode sted.
For nå er tiden kommet for hyldningssang til deg,
Synøve storesøster, og dette synger jeg:

Dra stolen inn til bordet, så lar vi sangen gå,
og nå skal jeg fortelle, og du skal høre på.
Som "nittentrettisekser" var du blitt seks år stor
og trillet meg i dukkevogn da jeg kom til vår jord.

Og du ble sikkert sliten av lekser og av fjøs,
mens Solveig som var liten slapp dukkeleken løs.
Vi er to skorpioner, men det var stor forskjell,
og du var som en mor for meg fra morgen og til kveld.

Du smurte mat i pakke og skrev i meldingsbok.
Du var så raus med sykemelding, og du var så klok:
"Uforberedt på grunn av sykdom" kunne boken si,
som regel til min fæle lærer i geografi!

Poteter skulle plukkes, og vi ble sendt avsted
til Holm med viktig oppdrag: få folk til å bli med.
For stenhoggernes koner, de satt i sine hjem
og ventet på litt onnearbeid når vi vervet dem.

Vi syklet på en sykkel, du var sleip og sto på på ditt:
Du nektet å gå inn til folk. Jeg gikk de tunge skritt
og banket på og ba om hjelp mens du sto fast der bak.
Det nyttet ikke å dra hjem med uforrettet sak.

I møkkakjerra kjørte vi poteter med vår hest,
og bakpå satt Synøve; til styring var jeg best.
Poteter skvatt, Synøve skrek, men alltid år for år
fikk vi de fleste små poteter trygt hjem til vår gård.

Synøve var så rask og flink, men slurvet litegrann
når det var tid for luking langs gårdens kålrot-rand.
Hun glemte noen planter som jeg nitid tok med,
og dermed ble hun ferdig med sitt på en-to-tre.

Jeg var jo knyttet sterkt til deg, det tror jeg at du vet.
Da luketid var over hos kålrot og potet,
dro du, Synøve, bort til din sommerferie-drøm.
Jeg gråt mitt hjertes tårer da du fór til Lillestrøm.

Vår mamma sa: "Synøve skal læres opp til alt."
Du bakte brød i ovn og gjorde sylta passe salt.
Det ble postei og pudding og småkaker til jul,
og til og med i fjøset dalte engler ned i skjul.

Og mang en sommermorgen sto vi opp og smurte brød
og visste at det ville smake himmelsk i litt sjø.
Vi tøffa ut i snekka med Lillian og Sven
og gikk i land på Hvaler, onkel Josef var vår venn!

Fra friertur i hovedstad til Lillestrøm kom du
med frosne ben i nylonstrømper - hva har skjedd, mon tru?
Og snart kom åpenbaringen og endret våre liv -
for Ingvar seilte inn på går'n og ga den nye giv!

Vår pappa fikk den sønnen han så gjerne ville få.
Og det ble ganske produktivt - snart løp tre lyseblå
små guttebarn på gården fra morgen og til kveld,
og jeg fikk ikke lenger ha Synøve for meg selv!

De søte sparkebukser av ekte rosa garn -
her ble de aldri strikket til barn og barnebarn.
Selv barnebarn ble lyseblå, det følger slektens gang,
og vi skal ta en skål før siste verset av min sang!

ALLE REISER SEG OG TAR SYNØVES SKÅL!

Med dette vil jeg takke for alt fra vi var små,
men også for den gleden som finnes her og nå.
Må fremtids-stjerna skinne for deg så klar og stor -
vi ser den over Korseberg, der du, Synøve, bor!

Fra Solveig.